

[Landbrugsministeren.]

efter de Regler, der findes i 4. Oktober-Loven. Disse Regler gaar som bekendt ud paa, at vedkommende Bruger svarer en aarlig Afgift efter den Jordværdi, som Ejendommen er ansat til, og forrenter Byggesummen saaledes, som det nu er fastsat i de forskellige Love.

Det Forslag, som nu er til Behandling i det høje Landsting, gaar ud paa at fortsætte med Udstykningen efter de samme Regler som i de sidste 12 Aar, det vil altsaa sige efter begge Principper, men ganske vist i et mindre Omfang, med et mindre Beløb, end der har været anvendt i de sidste Aar. Dette hænger sammen med, at der ikke for Øjeblikket er saa mange Ansøgere, som der har været tidligere, og derfor ikke er Brug for saa mange Penge som tidligere. Forskellen mellem de to Principper, som Forslaget indeholder, er den samme som hidtil, og Forslaget indeholder den samme Lighed i Vilkaarene, som man efterhaanden har faaet gennemført i Lovene i de Aar, der er gaaet. Den Forskel, der tidligere har været ved Starten efter de to Love, idet man efter den ene Lov faar Jorden overladt til Købesummen og efter den anden Lov til Jordværdien, — og der har jo tidligere, navnlig i en vis Periode, været en betydelig Forskel mellem de Priser, som man kom til at overtage Jorden til efter disse to Love —, er mindre nu, end den har været nogen Sinde i de 12 Aar; aldrig har der været en saadan Ensartethed ved Starten, som der kan blive i Øjeblikket, hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag.

Det er vist unødvendigt at gennemgaa Lovforslaget i alle Enkeltheder; jeg skal kun nævne de vigtigste Punkter i de enkelte Paragraffer.

Ifølge § 2 kan der udlaanes indtil 2 Mill. Kr. efter den gamle Lovs Principper, dog saaledes, at der heraf kan anvendes indtil 1/2 Mill. Kr. til Oprettelse af mindre Gaardbrug. Der kan anvendes 150 000 Kr. til Til lægslaan til bestaaende Brug og 100 000 Kr. til Erhvervelse af Lejehuse.

§ 3 indeholder den Bestemmelse, at der af Jordfondens Midler kan bevilges 3,5 Mill. Kr. — det er saa nogenlunde Renterne af Jordfonden — til Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Principper.

I § 4 findes den Bestemmelse, at den midlertidige Lov for Sønderjyllands Vedkommende, Lov Nr. 132 af 15. April 1930, atter sættes i Kraft. Det betyder, at i Sønderjylland, hvor man jo har en særlig Lov, der stiller 10 Mill. Kr. til Raadighed

til Anskaffelse af Jord, dør kan denne Jord, hvis Lovforslaget gennemføres, ogsaa udstykkes efter den gamle Husmandslov og udstykkes i mindre Gaarde. I Øjeblikket kan der kun udstykkes efter Reglerne i 4. Oktober-Loven. Hvis Lovforslaget gennemføres, vil man altsaa faa de samme Regler i Sønderjylland og i den Del af Landet, som ligger Nord for Kongeaaen.

Det er Mening, at Staten ikke skal vige tilbage for at købe Jord for de 3 1/2 Mill. Kr. eller Dele af dette Beløb, selv om der maaske ikke lige i Øjeblikket er saa stor Sandsynlighed for, at man kan faa hele Arealet udstykket, saaledes at Staten opkøber Jorden og maaske bortforpagter den til den tidligere Ejers for derigennem at søge at sanere større Landmænds økonomiske Forhold. Man har gennemført noget lignende administrativt i Sønderjylland i Henhold til den dør gældende Lov, og jeg tror, det i mange Tilfælde har skabt stor Tilfredshed, at man paa den Maade har været med til at stabilisere Økonomien for en Række Landmænd, som søger Akkord, men som har vanskeligt ved at opnaa Akkord, idet de mangler kontante Penge. Ved at de kan sælge et Stykke Jord, afhjælpes denne Mangel, og de opnaar det Formaal, som er ønskeligt. Noget saadant kan ikke i Øjeblikket gennemføres Nord for Kongeaaen, da man ikke har nogen Bevilling at købe Jord for, men hvis Lovforslaget gennemføres, kan det ske Nord for Kongeaaen lige saa vel som Syd for.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, og jeg anbefaler, at man her viser den samme Velvillie, saaledes at det ogsaa bliver vedtaget i det høje Landsting.

Hauch: Forholdene har jo desværre udviklet sig saaledes for dansk Landbrugsvirksomhed, i de senere Tider ogsaa for de smaa Landbrug, at det ligger overordentlig vanskeligt for Oprettelsen af nye Brug, dersom man tænker sig, at de nye Brug skal skabe Vilkaar for normal Forrentning og tillige skabe Mulighed for at ernære den Familie, hvis Virksomhed er knyttet dertil. Det er beklageligt, at det har udviklet sig paa den Maade, og hvad vi end ellers kan være uenige om, kan vi dog utvivlsomt være enige om at dele Haabet om, at den Tid ikke maa være saa fjern, da det igen tegner sig lysere med Hensyn til Spørgsmaalet om Landbrugserhvervets Forrentningsmuligheder og de Levevilkaar, hvorunder Befolkningen indenfor Landbruget maa ernære sig. Derfor kan jeg ogsaa sige, at jeg i og for sig ikke er uenig med den højttærede